

Arrest

nr. 64 512 van 7 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, afkomstig uit Kutaisi, Georgië. Sinds u uw studies begon aan de universiteit in 2007, woonde u in Tbilisi. In 2007 leerde u uw man, G.(...) G.(...), kennen aan de universiteit. Jullie traden religieus in het huwelijk op 14 februari 2008. Op 8 augustus 2008, bij het uitbreken van de oorlog, werd uw man als reservist opgeroepen. Dezelfde dag nog vertrok hij. Iets meer dan twee weken later kwamen drie mannen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar jullie appartement in Tbilisi. Zij vertelden u dat uw man in handen gevallen was van de Russen en dat hij een interview had gegeven aan Russische zenders waarin hij had verklaard dat de reservisten al voor 8 augustus waren opgeroepen. Hiermee had hij impliciet aangegeven dat Georgië de oorlog was begonnen. Daardoor werd uw man beschuldigd van landverraad en werd hij gezocht door de Georgische autoriteiten. De mannen wilden van u weten of u

contact met hem had. Zij voerden ook een huiszoeking uit en namen uw gsm en laptop mee. Nadien hebt u geprobeerd om de beweringen van de mannen te verifiëren maar uw zoektocht op internet leverde niets op. Sindsdien werd u maandelijks verhoord. Telkens wilden ze van u weten of u contact had met uw man en waar hij zich bevond. U werd hierbij ook geslagen en enkele keren dreigden uw ondervragers ermee u te verkrachten. In februari 2009 nam uw man voor het eerst contact op met u. Hij vertelde u dat hij ondergedoken was in Vladivostok, Rusland. Er werd toen al besloten om naar België te vluchten. In mei 2010 had u voor het laatst contact met uw man. Toen wist u al dat u naar Gent zou vertrekken. Het plan was om elkaar terug te zien in België. Dit contact verliep telkens via een sociale netwerksite en met hulp van een tussenpersoon. Na jullie eerste contact was u begonnen met het verzamelen van informatie om het land te verlaten. Zo leerde u dat er aan de universiteit een uitwisselingsprogramma bestond met België. Daarop begon u Nederlands te studeren. Nadat u een concours had gewonnen, kreeg u de kans om aan een zomercursus Nederlandse taal in Gent mee te doen. U vroeg een internationaal paspoort aan en de universiteit regelde een visum voor u. Ongeveer twee à drie weken voor uw vertrek uit Georgië werd u voor het laatst ondervraagd door agenten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. U vertrok met het vliegtuig uit Georgië op 31 juli 2010 en kwam dezelfde dag in België aan. Van 1 tot 21 augustus nam u deel aan de zomercursus. Ondertussen wachtte u op uw man, die ook naar België zou proberen te komen. Uiteindelijk vroeg u op 25 augustus 2010 asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Sinds u in België bent, hebt u vernomen dat de politie naar u geïnformeerd heeft op het adres in Tbilisi waar jullie vroeger woonden en bij uw schoonfamilie. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw internationaal paspoort voorzien van een Schengenvisum, uw Georgische identiteitskaart, uw trouwboekje en een attest van de zomercursus Nederlands in Gent.

B. Motivering

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van het feit dat uw man verdacht wordt van landverraad. Omdat de autoriteiten zijn verblijfplaats niet kenden, probeerden agenten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken deze via u te weten te komen. (CGVS d.d.20/02/2011, p.8, 12-13) U vreest bij terugkeer naar Georgië mishandeld of gedood te worden of in de gevangenis terecht te komen. (CGVS, p.16, 20)

Er werd aan u op 25 mei 2010 een internationaal paspoort afgeleverd. U hebt dit paspoort zelf aangevraagd en afgehaald bij de paspoortdienst in Tbilisi. (CGVS, p.5) Dit valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging. Immers, van een persoon die vervolging vreest door de nationale overheid van zijn land – u zou gevisieerd zijn door het Ministerie van Binnenlandse Zaken omwille van het vermeende landverraad van uw man – wordt verwacht dat hij of zij elk contact met de autoriteiten van wie de vervolging uitgaat vermijdt. Het feit dat u desondanks zelf een internationaal paspoort aanvraagt doet dan ook ernstig afbreuk aan de door u verklaarde vrees voor vervolging.

Ook de vaststelling dat aan u effectief een internationaal paspoort werd afgeleverd doet afbreuk aan de door u verklaarde vrees. De Georgische autoriteiten uitten de zeer ernstige beschuldiging van landverraad aan het adres van uw man en waren actief bezig met zijn opsporing, zoals blijkt uit uw maandelijks verhoren en de huiszoeking bij u thuis. Bovendien verklaarde u zelf dat de autoriteiten zouden hebben geweten dat u de enige contactpersoon was voor uw man (CGVS, p.17), en stelde u in uw schriftelijke verklaring d.d.28/01/2011 dat de politie na uw vertrek verscheidene malen naar u (en uw man) informeerde bij de mensen die nu in jullie appartement wonen en bij uw schoonouders. Hieruit dient afgeleid te worden dat u voor de autoriteiten van groot belang zou zijn geweest in hun zoektocht naar een persoon die verdacht werd van landverraad. Ook u legde verklaringen in die zin af, verwijzend naar de maandelijks verhoren. (CGVS, p.17) Dit valt echter bezwaarlijk te rijmen met de afgifte van een paspoort in mei 2010, i.e. ruim nadat uw problemen met de autoriteiten begonnen. U maakte geen enkele melding van problemen bij het bekomen van dit paspoort. (CGVS, p.5) Echter, indien u werkelijk van dergelijk belang was geweest voor de autoriteiten, is het weinig aannemelijk dat er aan u een internationaal paspoort – nodig om naar het buitenland te reizen – zou zijn afgeleverd.

Dit wordt verder onderbouwd door de vaststelling dat u op officiële wijze (en met uw eigen paspoort) Georgië hebt verlaten. U verklaarde op de luchthaven van Tbilisi een paspoortcontrole te hebben ondergaan en hierbij geen problemen te hebben ondervonden. (CGVS, p.6) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat bij deze controle elektronische lees- en registratieapparatuur wordt gebruikt en dat deze gegevens bijgehouden worden in een centrale registratiecomputer. Deze vaststelling vormt een verdere aanwijzing dat de autoriteiten geen belang zagen in het verhinderen van uw vertrek naar het buitenland.

Verder dient vastgesteld te worden dat u geen enkele poging hebt ondernomen om in uw land bescherming te bekomen. Hoewel bij u een mogelijk illegale huiszoeking werd uitgevoerd waarbij zaken in beslag werden genomen (CGVS, p.12) en u maandelijks ondervraagd werd waarbij u fysiek

en psychologisch onder druk werd gezet (CGVS, p.13, 16), zou u nooit overwogen hebben om klacht in te dienen of uw problemen zelfs maar te melden bij de Ombudsman of een mensenrechtenorganisatie. (CGVS, p.16) Uw verklaring als zou u bang geweest zijn omdat mensen uit de weg geruimd worden bij elke stap die men tegen de overheid onderneemt (CGVS, p.16-17) mist objectieve staving en kan dan ook niet als afdoende verklaring beschouwd worden. Van een persoon die de internationale bescherming van een derde land inroept, mag verwacht worden dat hij minstens een poging onderneemt om bescherming te zoeken – eventueel met de hulp van een derde partij - in zijn land van herkomst alvorens deze internationale bescherming in te roepen.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er sprake is in uw hoofde van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande conclusie te wijzigen. Uw paspoort met visum bevat voor het overige enkel gegevens betreffende uw identiteit en reisweg, dewelke door mij niet in twijfel getrokken worden. Dit geldt eveneens voor uw identiteitskaart. Het attest van de zomercursus Nederlands toont aan dat u van 1 tot 21 augustus in Gent deze cursus volgde. Uw trouwboekje toont enkel aan dat u kerkelijk huwde met uw echtgenoot, hetgeen evenmin door mij betwijfeld wordt. Dit bevat echter geen informatie betreffende de huidige verblijfsplaats van uw man of jullie problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid, onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook van de materiële motiveringsplicht. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geheel ten onrechte geen geloof aan de waarachtigheid van het relaas van verzoekster en houdt onvoldoende rekening met de specifieke situatie waarin verzoekster zich bevond. Verzoeksters verklaringen zijn niet behept met enig gebrek of tegenstrijdigheid, zodat er geen reden is om er geen geloof aan te hechten. De commissaris-generaal hechtte ten onrechte geen geloof aan haar relaas om reden dat aan haar op 25 mei 2010 een internationaal paspoort werd afgeleverd en zij dit zelf heeft afgehaald bij de paspoortdienst en gaat er verkeerdelijk vanuit dat wanneer zij schrik heeft voor de Georgische politie zij ook vrees dient te hebben voor de dienst die instaat voor het afleveren van de paspoorten. Het feit dat zij gecontroleerd werd aan de grens door middel van elektronisch lees- en registratieapparatuur, waarvan de gegevens worden bijgehouden door een centrale registratiecomputer, toont volgens verzoekster niet aan dat de dienst die op zoek was naar haar echtgenoot op de hoogte zou worden gebracht van haar vertrek. Verzoekster is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal faalt aan te tonen dat het voor haar onmogelijk is om op officiële wijze het land te verlaten wanneer zij door de politie als enige aanknopingspunt werd beschouwd in de zoektocht naar de heer G. G. en zij hiervoor maandelijks door hen werd ondervraagd op een psychische en fysiek vernederende wijze.

Met betrekking tot de vaststelling dat verzoekster op nationaal vlak bescherming had moeten inroepen alvorens de internationale bescherming in te roepen, laat verzoekster gelden dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden daar er geen rekening werd gehouden met haar specifieke situatie. Zij werd immers op maandelijks basis door de Georgische politie ondervraagd, waarbij zij zowel op psychologisch als fysiek vlak werd vernederd, wegens feiten van landverraad door haar echtgenoot. De ombudsman en/of het bestaan van organisaties zijn haar geheel onbekend, zodat het niet mogelijk was om zich tot hen te begeven. Zij kon ook niet weten wie te vertrouwen.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoekster opnieuw de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingen en ditmaal omdat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar niet het subsidiaire beschermingsstatuut toekent. Zij is gevlucht omwille van een reëel risico op ernstige schade en dient derhalve bescherming te krijgen zoals voorzien in artikel 48/5 van de vreemdelingenwet gelet op het risico op onmenselijke behandeling in haar land van herkomst. Verzoekster verwijst naar de maandelijks ondervragingen die zij vanwege de Georgische politie heeft moeten ondergaan en stelt dat van haar niet mag worden verwacht dat zij in haar land van herkomst de hulp zou inroepen van een ombudsman of een mensenrechtenorganisatie. De commissaris-generaal heeft niet aangetoond dat deze haar probleem zou kunnen oplossen of haar enige bescherming bieden.

2.2.1. De door verzoekster aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2.1 De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoeksters asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. Zo stelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoekster niettegenstaande zij aangaf vervolging te vrezen door de nationale overheid van haar land omwille van het vermeende landverraad van haar echtgenoot, zij alsnog een internationaal paspoort aanvroeg en het zelf heeft afgehaald bij de paspoortdienst in Tbilisi, hetgeen dan ook ernstig afbreuk doet aan de door verzoekster verklaarde vrees voor vervolging.

Het is immers niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten, voor zover kan worden aangenomen dat verzoekster als enige aanknopingspunt geldt voor een persoon die als landverrader wordt gecatalogeerd, haar zomaar een vrijgeleide zouden geven om het land te verlaten. Verzoeksters verklaringen ter zake zijn dan ook ongeloofwaardig en zelfs contradictorisch. Het is niet aannemelijk dat verzoekster door de ene overheidsdienst systematisch zou worden verhoord teneinde zich te vergewissen van de verblijfplaats van haar echtgenoot en door een andere overheidsdienst probleemloos in het bezit wordt gesteld van een internationaal paspoort, waarmee ze *de facto* de mogelijkheid krijgt om haar echtgenoot te vervoegen en de overheidsdiensten te ontlopen. Dit wordt nogmaals bevestigd aangezien verzoekster verklaarde het land op officiële wijze en met haar eigen paspoort te hebben verlaten en op de luchthaven van Tbilisi zonder problemen een paspoortcontrole te hebben ondergaan, terwijl uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de grensposten (inclusief de luchthaven in Tbilisi) zijn uitgerust met elektronische lees-en registratieapparatuur voor reisdocumenten en dat de gegevens worden verzameld in de centrale registratiecomputer in Tbilisi. Gelet op voorgaande wezenlijke vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht besloten dat indien verzoekster van werkelijk belang was geweest voor de autoriteiten, het niet aannemelijk is dat aan haar een internationaal paspoort zou worden afgeleverd en zij zonder problemen de paspoortcontrole op de luchthaven kon doorlopen. Dat verzoeksters verklaringen niet behept zijn met enig gebrek of tegenstrijdigheid, zodat er geen reden is om er geen geloof aan te hechten, is gelet op het voorgaande dan ook onjuist.

2.2.2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde *in casu* vast dat verzoekster geen enkele poging ondernomen heeft om in haar land van herkomst bescherming te bekomen. Hoewel verzoekster ter verschoning hiervan aanvoert dat zij niet op de hoogte was van de ombudsman en/of het bestaan van organisaties, mag echter van een persoon die een hogere opleiding heeft genoten, zoals verzoekster (stuk 4, gehoorverslag CGVS 20/01/2011, p. 4), verondersteld worden dat deze in staat is zich te vergewissen van de nationale beschermingsmogelijkheden in geval van overschrijdend gedrag van bepaalde overheidsdiensten. Het kan dan ook niet volstaan dat verzoekster *post factum* laat gelden niet op de hoogte te zijn van de beschermingsmogelijkheden die ze in haar land van herkomst zou kunnen genieten. Ook het argument dat verzoekster niet wist wie te vertrouwen, kan bezwaarlijk tot een andersluidend standpunt overtuigen en strookt overigens niet met de handelingen die zij verrichtte teneinde een internationaal paspoort te bekomen. Een zulke houding is hoe dan ook onverenigbaar met het op heden beweerde gebrek aan vertrouwen. Verzoekster beschikt dan ook over geen enkele objectieve en concrete aanwijzing waaruit blijkt dat zij verstoken zou blijven van bescherming. Zelfs in de veronderstelling dat de aangevoerde feiten waar zouden zijn, is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. De beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd. Verzoekster toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen

geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER